

לצאת בשכלו חוץ מהגבול שיש לו.
● אל שדי, תן לנו רחמים, ותשפיע
עלינו קדשת התפלן משורשם, שהם
התנוצצות המוחין הקדושים עם
הצמצום הקדוש של כל המוחין לכל
אחד ואחד כפי ערכו ומדרגתו.
(לקוטי תפילות ב', ה')

צדיק

● לפעמים גוברים פגמי הדור כל כך,
עד שאי אפשר שתאיר הנקדה העליונה
בעצמה, ומכרח הצדיק - שהוא בחינת
נקדה העליונה - להסתלק, ולהשאיר
אחריו בחינת יהושע - שהוא בחינת
התלמיד, בחינת נקדה התחתונה.
● וכל העולים והיורדים והקרובים
והרחוקים, כלם צריכין לקבל בחינת
דרכי התשובה, שהוא בחינת בקיאות
בהלכה (...). על ידי בחינת יהושע דיקא,
והכל בכחו של רבו, שהוא בחינת משה
שנסתלק למעלה למעלה, ונכלל
בתכלית נקדה העליונה - דלית מחשבה
תפיסא תמן כלל. ומשם מאיר, לאחר
הסתלקותו דיקא, על ידי תלמידיו,
שהם בחינת יהושע, בחינת נקדה
התחתונה, לסמך את כל הנופלים
ולמצא ולהגביה את כל האבדות
שבעולם, לקרב כלם להשם יתברך.
(אוצר היראה - צדיק - ג')

חיי מוהר"ן

● אמר: אותי צריכים כל העולם,
לא מבעיא אתם כי אתם יודעים
בעצמכם איך אתם צריכים אותי,
אלא אפילו כל הצדיקים צריכים
אותי, כי גם הם צריכים להחזיר
אותם למוטב. וגם אפילו אמות העולם
צריכין אותי. אך דיו לעבד להיות
כרבו.

● כשנסע לנאורייטש, בהיותו יושב
על העגלה, אמר: יש לאל ידי החזיר
כל העולם כלו למוטב, ולא בלבד
אנשים פשוטים אלא אפילו צדיקים
ואנשים גדולים אני יכול להחזירם
למוטב. כי גם הצדיקים צריכים
להחזירם למוטב.

● ולא מבעיא ישראל קדושים אלא
כל האמות העולם כלם אני יכול
להחזירם להשם יתברך, והייתי יכול
להוליכם סמוך לדת ישראל. אך דיו
לעבד להיות כרבו.

(חיי מוהר"ן, גדולת נוראות השגתו, רג-רגא)

אני ידעתי כי גדול ה' וגו' - אני ידעתי
דייקא, כי גדלת הבורא יתברך, כפי מה
שזוכה מי שזוכה שיתנוצץ בלבו, אי
אפשר לספר לחברו כלל, ועל-כן אמר
כי אני ידעתי דייקא (איך ווייס)
(שיחות הר"ן, סימן א).

● ואפילו לעצמו אי אפשר לספר
מיום ליום; לפי מה שמזריח לו
ומתנוצץ לו באותו יום, אינו יכול לספר
לעצמו ליום שני הזריחת התנוצצות של
גדלת הבורא יתברך שהיה לו אתמול.

● השם-יתברך ברוך הוא גדול מאד
ולגדלתו אין חקר, ואין יודעין כלל, כי
נעשה בעולם דברים נוראים, מעשים
רבים לאין תכלית, ושנויים וחידושים
רבים ונפלאים, ואין יודעין כלל, ואי
אפשר לדבר בזה, רק כל חד כפס מה
דמשער בלבה יכול להבין מרחוק שאין
יודעין כלל, ואף-על-פי-כן עדין הוא
רחוק **מתכלית הידיעה שלא נדע**, כי
עדין לא התחיל לידע כלל. ועין בפנים
שיחות נפלאות בזה, ואיך להתחזק על-

אחים יקרים
העלון צריך את תרומתכם
אנא מכם,
צדקה וחסד
בכל סניפי הדואר, חשבו
89-2255-7
שבת שלום

ידי זה לבל יפול בדעתו לעולם, אפילו
אם נפל למקום שנפל, חס ושלוש, אל
יתייאש עצמו מן הצעקה לעולם, כי
השם יתברך גדול מאד, ויכול להתהפך
הכל לטובה וכו', עין שם.

(ל. עצות - השגות והתנוצצות אלקות, יב-טו)

תפילה

● ותרחם עלינו ותעזרנו לצמצם את
מחנו ושכלנו בצמצום דקדשה, ונשמר
את מחנו מאד לבל יצא חוץ מן הגבול
חס ושלוש, ואפילו בקדשה לא יהרס
מחנו לצאת חוץ מהגבול שיש לנו,
ובמפלא מאתנו לא נדרש ובמכסה
ממנו לא נחקר, רק במה שהרשינו
נתבונן בשכל אמת, בשכל חרף
ומהיר, בשכל זך וצח, בשכל נכון ואמת
ויציב וקיים וישר ונאמן כרצונך הטוב.

● ותעזור לנו ולכל עמך ישראל,
ותמשיך על כל אחד ואחד קדשת
הצמצום השייך לשכלו, לבל יהרוס
מוחו לצאת מן הגבול שיש לו, כי אתה
אל שדי שיש די באלקותך לכל בריה,
שכל בריה ובריה מראש ועד סוף יש לו
די וגבול וצמצום באלקותך, שאסור לו

בלי קץ וגבול, עד אין קץ וגבול, אהבה
אמתית כזאת, שאין דוגמתה בעולם,
אהבה קדושה נקיה וטהורה, בלי שום
פניה של כבוד או ממון, ולא שום דבר
של עסקי העולם הזה כלל.

● ומעוצם האהבה אינך זו
ממחשבתני ומלבי, אפילו שעה אחת,
ותמיד אני משתוקק ומתגעגע ומתפלל
לישועת נפשך, להכניס בלבך אור
הצדיק האמת, שזהו עיקר הישועה
והרפואה, בגוף ובנפש, בזה ובבא.

● אשריך שזכית לכך, לברוח
ולהמלט מהתנגדות וקשיות על הצדיק,
שנמשכים מהבעלי כבוד וגאווה,
הצבועים המתנגדים ומדברים עליו
שקרים בגאווה ובוז, כדי להרחיק את
ישראל מהצדיק האמת, בחינת משה
משיח, שעל ידי זה, הם מחריבים
ומאבדים את העולם, שנברא רק
בשביל הצדיק, שיש לו כח לקרב,
והמקרב את כל העולם לה' יתברך
ותורתו, בתכלית השלמות.

● הצדיק האמת, שר השלוש,
שגילה חדשות נפלאות ונוראות
ונשגבות מאד מאד, אור החדש אשר
אין לשון בעולם שיוכל לספר תוקף
רום נשגבות מעלתו וגובהו וקדושתו
וכחו, שעל ידו מקבץ ומכניס גם כל
הרחוקים ורשעים גמורים לה' יתברך
וממשיך ומגלה אלקותו ומלכותו, עין
בעין, לכל באי עולם, עד שיבוא העולם
לידי תיקונו בשלמות.

● המשתוקק לשבח ולפאר ולכבוד
ולגדל ולפרסם את שם הצדיק.

(מספר א"י הגהל ב' - מכתב קצ"א)

עצות

● כשזוכה לאיזה התנוצצות,
שיתנוצץ לו אלקותו יתברך, צריך
להזהר שיהיה לו צמצום, לצמצם המח
והדעת שלא יצא מגבול שלו, כי אפילו
בקדשה אסור שיהיה המוח משוטט
במה שאין לו רשות לפי מדרגתו, כי כל
בריה יש לו די גבול באלקותו יתברך,
דהיינו בהתנוצצות אלקותו, שאסור לו
לצאת חוץ מהגבול, שלא יבוא לידי
הריסה, חס ושלוש.

● דוד המלך, עליו השלום, אמר: כי



ראש השנה באומץ.
אצל הראש בני ישראל